

Veure junts la pel·lícula

«Els membres de la direcció d'UPV que han començat les converses informals de cara al pacte amb nosaltres volien entrar al cine-Parlament i després anar a soles. Nosaltres volem entrar junts i continuar veient així la pel·lícula ...» Aquesta és la proposta del PCPV, irrenunciable.

V. Martí

—**F**es-me, si et va bé, un resum dels contactes UPV-PCPV.

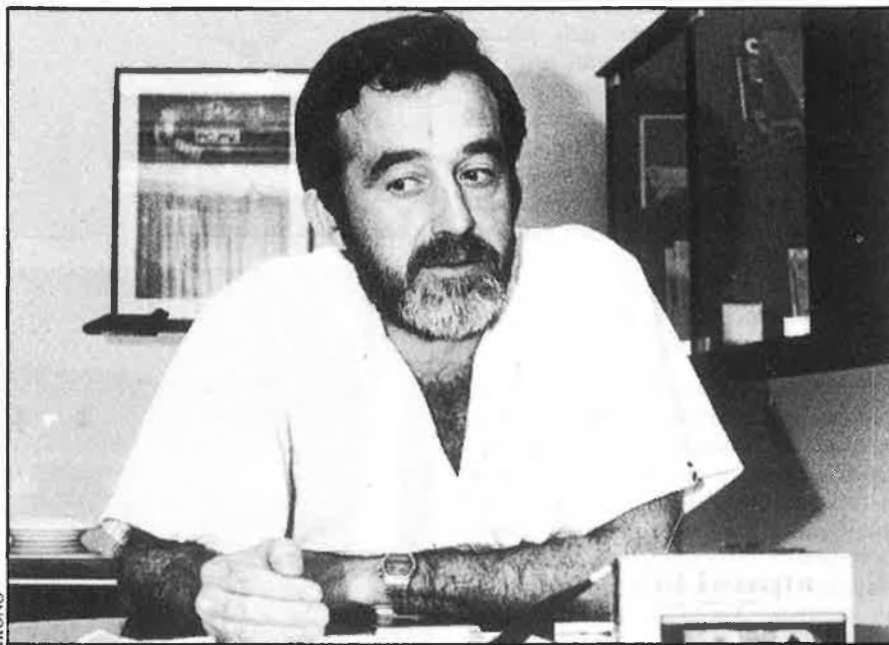
—Tu ja saps que l'any passat començarem a parlar de cara a arribar a un acord per a les eleccions legislatives. En aquell moment, només participaren en les conversacions la Federació Progressista, la UPV i el PCPV. La idea era fer el que nosaltres anomenàvem la Convergència, ací, al País Valencià, a fi d'abordar tot el procés electoral que ja es veia venir. Com se sap, no arribàrem a un acord, perquè l'FP estava clar que anava per aquesta línia, nosaltres també, però UPV no ho tenia molt clar, i al final van fer la Conferència i va decidir que no, que acudirien en solitari a les eleccions.

Després dels resultats de juny, nosaltres contactàrem una altra vegada amb ells, dient-los que estàvem disposats a pactar per tal d'arribar a un acord de cara a les autonòmiques i locals. Valoràvem que els comuns resultats negatius farien reflexionar les dues forces —IU, la nostra alternativa, donava com a quasi segura l'elecció d'Emèrit Bono i no ha estat així—. UPV no ha tret prou vots per a esperar poder superar la barrera del 5 per cent en les autonòmiques. A la vista d'aquesta situació, ja hem tingut dues o tres entrevistes informals, totalment informals, amb membres de la direcció d'UPV...

—¿Quins?

—Doro Balaguer, Pere Mayor, Andreu Banyuls... i algun altre que ara no recorde. Ens veiem per prendre cafè i explorar la situació, perquè ells no podien venir com a representants de la UPV, ja que hi havia un acord de la seua Conferència que impedia les negociacions formals. Però ells pensaven que, a la vista dels resultats, sí que es podia reconsiderar aquell acord de la Conferència i volien saber quina era la nostra posició.

Coincidíem amb aquest grup de

«No renunciem a l'àmbit d'actuació estatal».

gent —hi ha un altre sector d'UPV que pensa el contrari— que l'acord era necessari. Plantejaven unes condicions mínimes per tal de fer-lo possible: Calia una aliança per entrar junts en el Parlament valencià, però una vegada dins cadascun faria el seu camí; havia de ser un pacte electoral IU-UPV; amb un programa mínim de quatre o cinc punts...

—¿Què n'opineu vosaltres, de tots aquests punts?

—Pel que fa al primer, no trobem políticament coherent que el pacte es trenque l'endemà de les eleccions. Això és, dit d'una manera molt simple, pujar-se al cavall d'IU per a traure el diputat que UPV no pot aconseguir en solitari. Si arribem a un acord, ha d'haver-hi un compromís de continuïtat per tal de fer una política unitària des del Parlament. Estar dins del mateix grup parlamentari és una condició irrenunciable per a nosaltres. Ells parlaven de comprar junts l'entrada del cine, i després seure separats. Nosaltres volem entrar junts i continuar veient junts la pel·lícula.

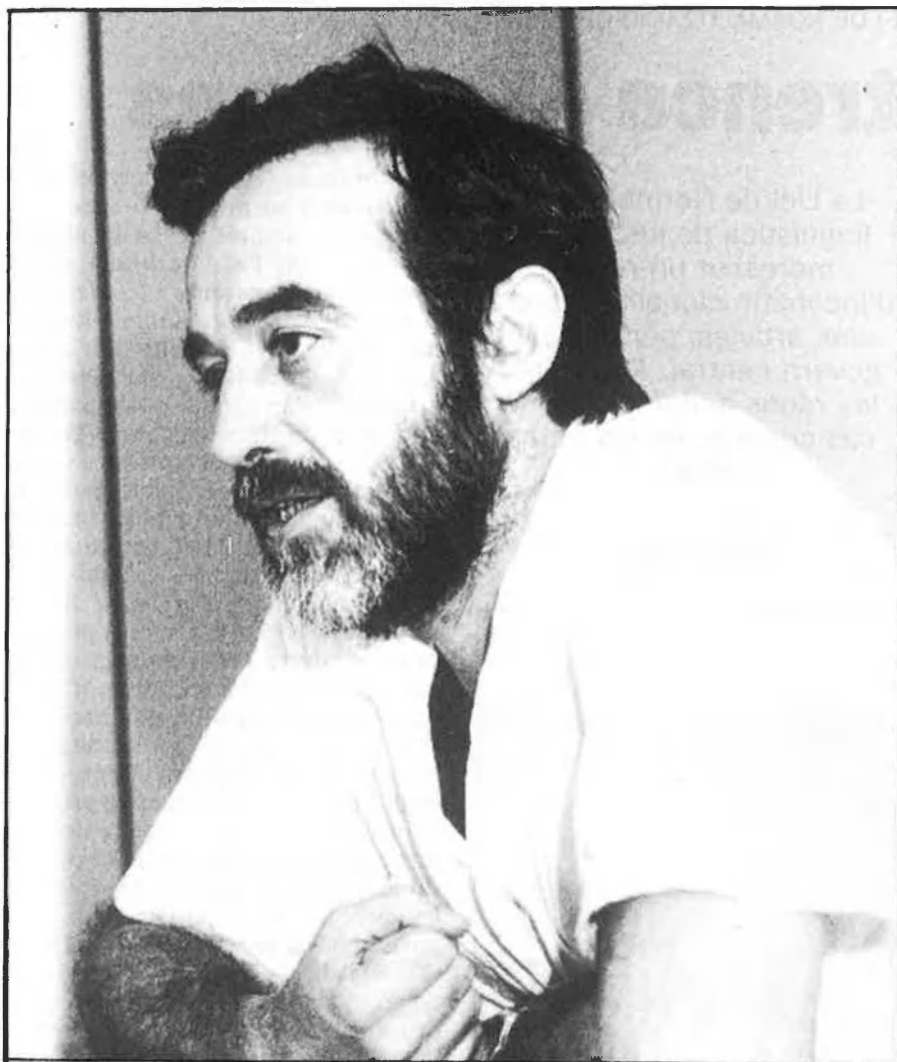
—¿I respecte al pacte IU-UPV?

Vull dir si formalment aquesta és la fórmula que més us agrada...

—No ho tenim gens clar. Tots els partits que integrem IU difuminem el nostre perfil i no sembla lògic que UPV no faça igual. Com no és possible un pacte UPV-IU sense ser discriminats el PCPV, PCPE, FP, PASOC, hauríem de buscar una solució que, conservant els símbols i les sigles de les dues parts, permetés obviar el tema. Seria correcte un nom genèric per a la coalició, Esquerra pel País Valencià, o una cosa per l'estil.

—¿Hi hauria problemes en relació al programa?

—No crec que massa. Els plantejaments nacionalistes d'UPV, en gran mida, estan ja assumits per Esquerra Unida. I els plantejaments d'esquerra d'EU també estan assumits, en gran part, per UPV. Jo trobe que en el 80 per cent dels punts programàtics hem d'estar d'acord. Això, a més, no seria un obstacle perquè fariem un programa electoral basat en allò que ens uneix, i en tot allò que discreparem cada partit faria el que cregués convenient. El compromís seria defensar

IKONO

«Arribar a un acord a les autonòmiques i no a les municipals ens costaria vots».

conjuntament el programa comú, l'únic compromís que volem.

—*¿I quant a les municipals, IU és partidària d'anar també junts?*

—Home, és clar. El pacte hauria de ser per a les autonòmiques i per a les municipals. Amb les mateixes sigles i el mateix programa, perquè hi ha un efecte d'arrossegament del vot municipal al vot autonòmic que no es pot perdre. Arribar a un acord en les autonòmiques i no en les municipals ens costaria vots a nosaltres i a UPV perquè la gent aniria a votar una cosa en les autonòmiques, i és bo que la gent vote la mateixa candidatura.

—*¿Aquesta posició vostra també és irrenunciable, com en el cas del grup parlamentari?*

—Nosaltres entenem que la posició de partida hauria de ser un acord global, tant per a les autonòmiques com per a les municipals. Ara, si en algun cas concret, en algun poble, hi ha una incapacitat manifesta de formar llistes conjuntes, ho entendríem i transigiríem a anar en candidatures distin-

tes. Però aplicar-ho com a criteri general, com pretenien els membres d'UPV amb els quals xarràrem, això no. No hem d'oblidar, així mateix, que està tot el tema dels diputats provincials, molt determinats per la concentració de vot. Els companys d'Unitat volien que quan els militants d'un poble estiguessen d'acord amb el pacte, llavors sí, però si no hi estaven, llavors no. Massa costós per a tots, això.

Fins ací arribàrem en aquestes, diguem-ne conversacions de cafè. Després arribà un moment en què aquests companys d'UPV volien començar ja, pràcticament, una negociació: parlar de llocs en les llistes, quin programa, quin seria el nom de la candidatura. Nosaltres els vam dir que per a avançar més era imprescindible que la UPV s'aclarís, i després venir a unes negociacions formals. I això implica que la Conferència de la Unitat es pronuncie per arribar a un acord amb EU en termes inequívocs...

—Però...

—Sí, perdona, que acabe amb açò. D'altra banda, no creiem que siga lògic entrar en un procés en què l'última paraula la tinga la Conferència Extraordinària d'UPV. Nosaltres esperàrem que la Conferència, si es convoca, es pronuncie sobre l'acord, i a continuació iniciarem negociacions. No abans. No seria lògic iniciar conversacions per a portar una oferta d'EU a la Conferència d'Unitat, i que siga aquesta la que diga que sí, o el no. Nosaltres no pensem convocar un Congrés Extraordinari per a debatre l'última proposta d'UPV. Parlarem de temes concrets quan hi haja, si n'hi ha, una resolució d'UPV pro-pacte amb EU.

—*¿Ets optimista, o pessimista, pel que fa a aquesta possibilitat?*

—Si t'he de ser sincer, et diré que pessimista. Crec que hi ha sectors d'UPV que són visceralment anticomunistes, que només la por d'anar junts amb el PCPV és una raó més poderosa que qualsevol altra de tipus pragmàtic. També sé d'altra gent d'UPV —la majoria és gent que abans de la crisi era en el PCE, i en van ser expulsats, o se'n van anar farts— que sí que està pel pacte. Però jo pense que la posició més còmoda per a UPV, per evitar un conflicte dins d'ella, és no arribar a l'acord. Açò reduiria tensions dins d'Unitat, però seria una eixida a curt terme perquè a la llarga —i com UPV no té gens fàcil traure diputats autonòmics— una força nacionalista que no té representants al parlament nacional ho té molt fotut. Una cosa és aspirar a ser un moviment social, cosa legítima, però si el que es planteja UPV és ser una força política nacionalista valenciana, ha d'aspirar a estar en el parlament propi.

—*Quant a açò últim, el futur dirà, ¿però realment trobes que les motivacions de la majoria de la militància antipactista d'UPV són d'indole anticomunista? ¿No és més lògic que siguen mecanismes antiespanyolistes, o anticentralistes? Perquè el PCPV no pensa desvincular-se del PCE de Madrid, ¿no?*

—No, en efecte. El nostre àmbit d'actuació és l'estatal i no podem ni volem renunciar a tenir una política per a tot l'estat, tot concretant-la en cada nacionalitat específica. D'altra banda, hi ha aquests mecanismes anticentralistes, però l'anticomunisme d'alguns sectors d'UPV és molt visceral.

Pel que sé, no deu ser contra els comunistes que militen a UPV.